

**INSOLVENSRETTENS DAG 30. marts 2023
WORKSHOP 2**

**Udfordringerne ved betalinger efter trussel om eller
indlevering af konkursbegæring, herunder i koncernforhold**

- **Professor Lasse Højlund Christensen**
- **Århus Universitet**
- **lhc@law.au.dk**

- **Advokat (H) Per Astrup Madsen**
- **DLA Piper Denmark**
- **Per.madsen@dk.dlapiper.com**

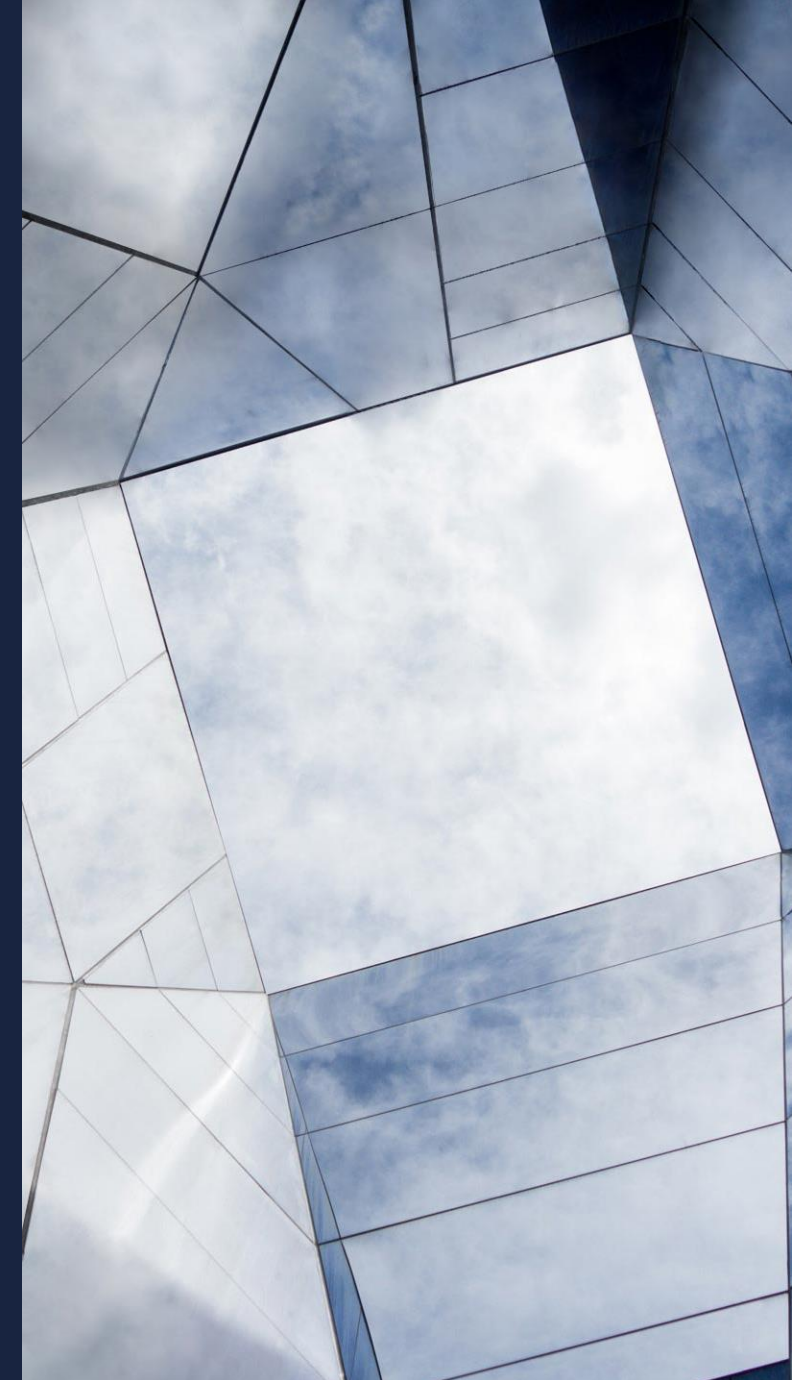

Baggrund for emnet

- Lasse Højlund Christensen: ET 2012.265: Når koncernen betaler
- Per Astrup Madsen, Kristoffer Bjarkov Andersen og Martin Bolund Bach: ET 2022.75: Konkursbegæringer, tredjemandsbetalinger og omstødelse efter konkursloven
- De utrykte domme og ovenstående artikler m.v. kan downloades fra:
- <https://denmark.dlapiper.com/da/nyhed/insolvensrettens-dag-2023>

Hvordan får kurator kendskab til tidligere konkursbegæringer eller trusler herom?

- Aktindsigt hos skifteretten i konkursbegæringer og retsbøger om tilbagekaldelse af begæringer
- Indhente oplysningerne tidligt hos skyldneren (mens stemningen ”er god”)
- Skyldners tidligere rådgivere eller ansatte (f.eks. advokat/revisor/bogholder)
- Spejling af mailkonto og søgning i mails (husk GDPR)
- Gældbogen
- Bankkonto

Tidsmæssig udstrækning for anvendelse af konkurslovens § 74?

- Ingen angivelse af tidsperiode i konkurslovens § 74
- Heller ikke omfattet af forældelseslovens regler, da omstødelseskrav først stiftes på konkursdekrettidspunktet og forældelsen dermed først begynder at løbe fra dette tidspunkt, jf. U2022.3557H
- Alene krav om at skyldner var insolvent på dispositionstidspunktet og at der ikke har været mellemliggende solvens. (U2017.2825H – 2 år tilbage/BS-29520/2018-RAN – 2 år tilbage)
- Bevisbyrden for at dokumentere eller sandsynliggøre mellemliggende solvens påhviler som udgangspunkt den begunstigede, jf. U2017.1815H

Konkurslovens § 74

- Konkurslovens § 74: *Dispositioner, der på utilbørlig måde begunstiger en fordringshaver på de øvriges bekostning, eller hvorved skyldnerens ejendele unddrages fra at tjene til fordringshavernes fyldestgørelse, eller hans gæld forøges til skade for disse, kan fordres omstødt, såfremt skyldneren var eller ved dispositionen blev insolvent, og den begunstigede kendte eller burde kende skyldnerens insolvens og de omstændigheder, som gjorde dispositionen utilbørlig.*
- Konkursboet har bevisbyrden for 1) at dispositionen har været utilbørlig på de øvriges bekostning 2) insolvensen samt både 3) den begunstigedes kendskab eller burde kendskab til insolvensen og 4) den begunstigedes kendskab eller burde kendskab til de omstændigheder, der gjorde dispositionen utilbørlig.
- Bevisbyrderne kan i realiteten vendes om i forhold til spørgsmålet om den begunstigedes kendskab eller burde kendskab til insolvensen og de omstændigheder, der gjorde dispositionen utilbørlig, såfremt kreditor har indgivet konkursbegæring eller fremsat trussel herom og opnået betaling på dette grundlag.

Ø.L. B-326-13 – en formodningsregel?

Det fremgår af byrettens præmisser, som landsretten henviste til, at *“Sagsøgte antages ved at indgive konkursbegæring, at have haft en formodning om at selskabet var insolvent, og oplysninger om, at selskabets aktiver bestod af varelager [100.000 kr.] og et tilgodehavende [400.000 kr.], men ingen likvider, kan ikke have afsvækket denne formodning”*

Landsretten fandt også under henvisning til byrettens præmisser betalingerne omstødelige efter konkurslovens § 74.

U.2014.390 H

- Opsagt bankengagement taget til inkasso den 2. april 2008.
- Trussel om indgivelse af konkursbegæring fremsættes den 25. april 2008
- Indgivelse af konkursbegæring den 15. august 2008 (tilbagekaldt den 18. august 2008).
- *”Under de anførte omstændigheder finder Højesteret det godtgjort, at Jyske Bank allerede i april 2008 og under hele forløbet frem til selskabernes konkurs kendte eller burde kende selskabernes insolvens”*

Landsretten:

”[...] A efter aftalen af 3. november 2009 ikke længere stod over for forfaldne forpligtelser, der i de efterfølgende to år gav anledning til kreditorfølgning i form af blandt andet andre konkursbegæringer eller retslig individualfølgning [...] På denne baggrund finder landsretten det ikke godtgjort, at A var eller blev insolvent ved betalingen på 3 mio. kr. eller ved betalingen på 900.000 kr., og i hvert fald findes det ikke godtgjort, at den insolvens, som parterne er enige om forelå forud for den første betaling den 4. november 2009, havde en sammenhæng med den insolvens, der mere end to år senere førte til A's konkurs”

Højesteret:

Insolvens

”I overensstemmelse med aftalen af 3. november 2009 blev konkursbegæringen tilbagekaldt, men der var ikke tale om, at hun ved aftalen fik tilført ny likviditet, eller at hendes økonomiske situation på anden måde blev væsentligt forbedret. Der er heller ikke i øvrigt fremkommet oplysninger, der giver grundlag for at antage, at hendes likviditet eller økonomi blev forbedret i perioden fra efteråret 2009 til 2011, hvor konkursdekret blev afsagt. Umiddelbart inden betalingen af beløbet på 900.000 kr. i november 2010 havde Finansbanken da også truet med på ny at indgive konkursbegæring, hvis betalingen ikke fandt sted [...] På den anførte baggrund finder Højesteret det godtgjort, at A vedvarende var insolvent i hele perioden fra efteråret 2009 til konkursen i 2011. Det kan ikke føre til et andet resultat, at kreditorerne trods A's klare insolvens i lang tid undlod at indgive konkursbegæring mod hende”

U.2017.1815 H (Højesteret fortsat)

Utilbørlig begunstigeelse:

”Aftalen blev som nævnt indgået, efter at Finansbanken havde indgivet konkursbegæring mod A og på vilkår om, at banken tilbagekaldte konkursbegæringen. Ved betalingen af 900.000 kr. i 2010 havde banken som nævnt også truet med konkurs, umiddelbart før betalingen fandt sted. Begge betalinger havde således ekstraordinær karakter og var resultatet af pres fra bankens side, idet konkurs efter begæring fra banken ville have været alternativet til betaling i begge tilfælde.”

Ond tro:

Inden indgåelsen af betalingsaftalen af 3. november 2009 havde Finansbanken bl.a. modtaget den modregnede balance og væsentligt regnskabsmateriale til belysning af A's økonomi og likviditet. Herefter og efter det anførte om bankens konkursbegæring og trussel om indgivelse af konkursbegæring ved manglende betaling finder Højesteret, at banken må have haft kendskab til hendes insolvens.

U.1982.192 V

Kreditor havde indgivet konkursbegæring mod skyldner og tilbagekaldte begæringen efter i retten at have fået transport i et tilgodehavende.

”Under hensyn til de nærmere omstændigheder i forbindelse med transportens udstedelse - herunder at denne fandt sted i umiddelbar fortsættelse af skifteretsmødet - findes det at burde have stået indstævnte klart, at Gunnar Jakobsen befandt sig i alvorlige betalingsvanskeligheder og indstævnte, der ikke foretog nærmere undersøgelser af hans økonomiske forhold, findes herefter at have udvist en sådan uagtsomhed i relation til såvel skyldnerens insolvens som de omstændigheder, der gjorde dispositionen utilbørlig, at betingelserne for omstødelse efter konkurslovens § 74 er opfyldt”

V.L. B-1812-16

”Efter indholdet af de udvekslede mails og de afgivne forklaringer lægges det til grund, at de to betalinger på 30.000 kr. og 200.000 kr., der ikke kan anses for sket med henblik på at sikre virksomhedens fortsatte drift, kun skete som følge af henholdsvis truslen om indgivelse af konkursbegæring og den faktiske indgivelse af konkursbegæring. Det tiltrædes derfor, og efter oplysningerne om [A økonomiske forhold, [herunder] samlede gæld, at [B] ved betalingerne blev utilbørligt begunstiget på de øvrige fordringshaveres bekostning ved de foretagne betalinger. Efter indholdet af de mails, [B] advokat sendte forud for de to betalinger, og efter indholdet af den konkursbegæring, som blev indgivet den 10. september 2015, sammenholdt med de afgivne forklaringer og oplysningerne om udviklingen i parternes økonomiske mellemværende i 2015, tiltrædes det endvidere, at [B] kendte eller burde kende insolvensen og de omstændigheder, som gjorde dispositionerne utilbørlige.”

BS-29520/2018-RAN

- *I konkursbegæringen er det anført, at [A] var af den opfattelse, at konkursbetingelserne i konkurslovens § 17 skønnes opfyldt. [...] Retten finder på den baggrund og sammenholdt med det i øvrigt af konkursboet oplyste om [B] forretningsgrundlag og økonomiske forhold, herunder oplysningerne om den anmeldte gæld i konkursboet, at [B] var insolvent i hele perioden fra april 2016 og frem til konkursen i oktober 2017. Det kan ikke føre til et andet resultat, at kreditorerne trods insolvensen i lang tid undlod at indgive konkursbegæring mod selskabet.*
- *Betalingen den 11. april 2016 skete, efter at [A] havde indgivet konkursbegæring mod [B] og på vilkår om, at konkursbegæringen blev tilbagekaldt. Aftalen om betalingen den 26. april 2016 kom ligeledes i stand [A] trussel om på ny at indgive konkursbegæring [...]. Begge betalinger havde således karakter af ekstraordinære betalinger og var et resultat af pres fra [A] side, idet alternativet ville have været fastholdelse af konkursbegæringen. Retten finder på den baggrund, at der ved betalingerne skete utilbørlig begunstiggelse [...]”*

Betaling fra tredjemand

- Der betales i forbindelse med en konkursbegæring mod en insolvent skyldner
 - Men betalingen kommer ikke fra den forpligtede
- Bet. 1971: 606, s. 162:
 - ”... dispositionen skal have været til skade for kreditorerne ... Udenfor falder ... betaling fra en tredjemand, medmindre dette beløb ellers ville være tilfaldet skyldneren.”
- Den begunstiges bevisbyrde
 - U 2017.1815 H – Højesterets præmisser
 - ”Efter aftalen af 3. november 2009 skulle betalingerne foretages af A, og banken har ikke godtgjort, at nogen del af betalingerne ... hidrørte fra tredjemand eller kan sidestilles med sådanne betalinger.”
 - Betalingerne blev i et vist omfang overført fra bl.a. en ægtefælles konto

Den forpligtedes bo

- Konkurslovens § 74
- ”Dispositioner, der på utilbørlig måde begunstiger en fordringshaver på de øvriges bekostning, eller hvorved skyldnerens ejendele unddrages fra at tjene til fordringshavernes fyldestgørelse, eller hans gæld forøges til skade for disse, kan fordres omstødt, såfremt skyldneren var eller ved dispositionen blev insolvent og den begunstigede kendte eller burde kende skyldnerens insolvens og de omstændigheder, som gjorde dispositionen utilbørlig.”

Den forpligtedes bo

- U 2023.837 H
- Den begunstige har et tilgodehavende mod
 - Selskabet Entreprise og selskabet Elements
 - Personen A ejer begge selskaber
- Der rykkes for betaling – og konkursbegæring mod Entreprise
 - Entreprise var ubestridt insolvent
 - ”Efter en korrespondance mellem A og [direktøren i begunstige] blev der indgået aftale om, at sagsøgte udlignede mellemværendet med Entreprise ved at modtage 125.000 kr. fra Elements.
 - »De 125000 skal overføres som 3. Mandsbetaling.»
 - Direktøren i begunstige:
 - ”I maj 2019 blev der lavet en aftale med A om betaling af de 125.000 kr., fordi A skulle bruge softwarelicenserne, der i mellemtiden var blevet lukket ned, som følge af den manglende betaling. A Elements havde et stort behov for at få systemerne op at køre igen, da programmerne skulle bruges til byggestyring af en række verserende projekter.”
- Elements betalte for begge selskabers gæld

Den forpligtedes bo

- U 1988.484 H
- Bank indgav konkursbegæring mod revisor
- Han ejede reelt og var direktør i sit revisionselskab
- Der blev betalt to afdrag med checks trukket på selskabets kassekredit
- Revisor blev efterfølgende erklæret konkurs – og der anlægges sag mod banken

- Højesteret præmisses:
 - ”Laurids Hansens svoger var eneanpartshaver i selskabet, der ikke havde nogen bestyrelse, og Laurids Hansen, der var direktør, synes reelt at have været enerådige.
 - Efter bevisførelsen for Højesteret er der ikke tilstrækkeligt grundlag for nærmere at fastslå, hvorledes det økonomiske mellemværende mellem Laurids Hansen og selskabet skulle opgøres på tidspunkterne for de omtvistede betalinger. Også under hensyn til, at der ikke af anpartsselskabet eller senere af konkursboet efter selskabet er rejst noget krav mod Laurids Hansen i anledning af betalingerne, findes det imidlertid ikke godtgjort, at han, da betalingerne skete, ikke havde en fordring på selskabet svarende hertil.”

Den forpligtedes bo

- U 2023.837 H – fra Højesterets præmisser:
 - ”Desuden er det for Højesteret ikke bestridt, at A Elements’ betaling til B af E Entreprises gæld på 125.000 kr. må sidestilles med den situation, at betalingen havde fundet sted med E Entreprises egne midler. Beløbet kunne dermed være kommet også de øvrige kreditorer til gode, hvis det i stedet var blevet anvendt på anden måde, og betalingen har derfor på utilbørlig vis tilgodeset B på bekostning af de øvrige kreditorer i det senere konkursramte E Entrepriser, jf. herved Højesterets dom af 6. november 2013 (UfR 2014.390).”
- Svarer til Bristen-dommen – om ond tro:
 - ”Højesteret finder, at Jyske Bank var bekendt med eller burde være bekendt med de ovenfor anførte omstændigheder, der bevirkede, at betalingerne var utilbørlige dispositioner.”
 - Her koncernens bank

Den forpligtedes bo

- U 2023.837 H
- Kun spørgsmålet om utilbørlig/ond tro
 - ”kendte eller burde kende **de omstændigheder**, som gjorde dispositionen utilbørlig”
- Landsrettens flertal:
 - ”Vi finder, at der hverken i den fremlagte mailkorrespondance af 23. maj 2019 eller i sagens øvrige oplysninger, herunder den forklaring, som D har afgivet for byretten, er holdepunkter for at antage, at appellant, der i forhold til E Entreprise A/S og A Elements A/S indtog en rolle som almindelig underleverandør, var i besiddelse af nærmere oplysninger om koncernstrukturen eller pengestrømmene i A-koncernen, herunder den omstændighed, at betalingen kom fra netop A Elements A/S.”
 - Konkret begrundelse – ingen pligt til ”at foranstalte nærmere undersøgelser”
 - Elements – der havde en sund økonomi – havde en interesse i betalingen
 - Boets procedure for Højesteret
 - ”En for snæver fortolkning af omstødelsesbetingelserne efter konkurslovens § 74 vil medføre en uhensigtsmæssig udvikling, hvor konkursbegæring bliver anvendt som inkassomiddel i forhold til skyldnere i økonomiske vanskeligheder, herunder ved anmodning om tredjemandsbetaling”

Den forpligtedes bo

- Højesterets præmisser:
 - ”Betalingen skete for at afværge den konkursbegæring mod E Entreprise, som B havde indgivet. Som anført af landsrettens mindretal havde B desuden reelt betinget fortsat levering af sine ydelser til A Elements af, at A Elements ud over egen gæld til B betalte et beløb på 125.000 kr. til indfrielse af E Entrepriens gæld til B. Højesteret finder, at det efter parternes dialog om betalingen og forklaringen fra direktør i B D må lægges til grund, at B var bekendt med eller burde have været bekendt med, at A reelt var enerådende i både A Elements og E Entreprise, og at han benyttede sin rådighed over koncernens selskaber til at anvende likvide midler i A Elements til at betale E Entrepriens gæld til B.”
- Boets procedure:
 - ”Flertallet udstrækker kravet om ond tro til også at omfatte, hvorvidt en utilbørlig disposition har medført et tab for de øvrige kreditorer.”

Den ikke forpligtedes bo

- Konkurslovens § 64:
 - ”Gaver, som er fuldbyrdet senere end seks måneder før fristdagen, kan fordres omstødt.”
- Gavebegrebet indeholder to elementer
 - En formueforskydning fra giveren til modtageren
 - Et motivkrav – gavmildhed eller gavehensigt
- Gavehensigt – Bang-Pedersen m.fl.: Konkurs, s. 404:
 - ”Der er formentlig – lidt firkantet – fire forhold, der kan varieres. Der kan stilles krav til giverens hensigt og modtagerens kendskab til dispositionen, og disse krav kan i begge tilfælde have en subjektiv eller en objektiv karakter.”

Den ikke forpligtedes bo

- U 2022.907 H
- Den begunstige havde et tilgodehavende hos ejeren/direktøren i selskabet
 - Et lån – et gældsbevis
- Den begunstige modtog en række betalinger fra selskabet
 - ”Han fik ikke oplyst, at afdragene kom fra selskabet”
 - ”Af overførselsbilagene fremgik ... , at afdragene kom fra X Aps til dækning af As gæld til Y”
- Fem afdrag af hver 50.000 kroner fra 1. november 2017 til 6. marts 2018
 - Den begunstige indgiver den 22. august 2017 konkursbegæring mod ejeren/direktøren
 - Fogedforretning den 30. oktober 2017 – ejeren/direktøren kunne ikke betale
- Der forelå ubestridt ikke en forretningsmæssig begrundelse for selskabet
- Fra landsrettens præmisser:
 - ”As forklaring om baggrunden for lånearrangementet og afdragsbetalinger er ikke understøttet af dokumentation. Landsretten bemærker herved, at pengestrømmene mellem ham selv og X ApS er udokumenterede, og at årsrapporterne for X ApS ikke indeholder oplysning om, at der er foretaget indskud af midler i selskabet, som forklaret af A, eller at selskabet havde gæld til A, som blev nedskrevet i takt med selskabets overførsler til Y A/S.”

Den ikke forpligtedes bo

- Højesterets præmisser - generelt:
 - ”For at betaling af andres gæld - som i den foreliggende sag - må anses for en gave efter konkurslovens § 64, stk. 1, finder Højesteret herefter, at det i almindelighed må kræves, at betalingen udgjorde en vederlagsfri overførsel af et formuegode, at betalingen ikke var forretningsmæssigt begrundet, og at modtageren vidste eller burde vide, at overførslen var vederlagsfri.”
- Højesterets præmisser - konkret:
 - ”Om den konkrete sag bemærkes, at X ApS ikke havde gæld til Y, og at overførslerne fra X ApS som nævnt udgjorde afdrag på As personlige gæld til Y. As gæld var uerholdelig, hvilket Y var eller burde være klar over. Y indgav således konkursbegæring imod ham i juli 2017, og under et fogedretsmøde den 30. oktober 2017 erklærede A sig ude af stand til at betale sin gæld til Y. For Højesteret er det ubestridt, at X ApS ikke havde gæld til A. Overførslerne til Y skyldtes alene As interesse i at nedbringe sin personlige gæld til Y, og overførslerne var derfor ikke for X ApS forretningsmæssigt begrundet.”

Den ikke forpligtedes bo

- U 2000.1302 H – Landsretten (Højesteret tog ikke stilling)
 - Kapitalejer og direktør i et selskab fik selskabet til at gælde til forsvarer
 - ”Vedrørende Pejarube-betalingen har appellanten nærmere gjort gældende, at den ikke kan omstødes efter konkurslovens § 64. **For det første er der ikke tale om en gave, idet Benny Frejlevs tilgodehavende hos Pejarube ApS ved betalingen til appellanten blev nedbragt tilsvarende.** Dernæst er det efter konkurslovens § 64 en betingelse for omstødelse, at **den begunstigede havde kendskab til de faktiske forhold**, der begrundes, at transaktionen må anses for en gave. Det må derfor være en betingelse, at appellanten indså, at Benny Frejlev ikke havde noget tilgodehavende i Pejarube ApS. Denne betingelse er ikke opfyldt, hvorved bemærkes, at de indstævnte ikke har bevist eller forsøgt at bevise, at Benny Frejlev ikke havde et tilgodehavende hos Pejarube ApS, der oversteg 125.000 kr.”
- Landsrettens præmisser:
 - ”Benny Frejlevs forklaring om, at betalingen af de 125.000 kr. skete ved nedbringelse af hans tilgodehavende hos Pejarube ApS understøttes af de regnskabsmæssige oplysninger om selskabet for 1989/90 og 1990/91. Der er ikke i øvrigt forelagt landsretten oplysninger, der belyser dette mellemværende. På denne baggrund findes de indstævnte **ikke at have bevist, at der var tale om en gave**, hvorfor omstødelse ikke kan ske i medfør af konkurslovens § 64.”

Begge boer

- Den forpligtedes bo kan efter omstændighederne omstøde
 - Særligt U 2014.390 H og U 2023.837 H
- Den ikke forpligtedes bo kan efter omstændigheder omstøde
 - Særligt U 2022.907 H
- Hvilket bo anlægger sagen – og hvad hvis begge boer anlægger sag
 - U 2014.390 H
 - ”Over for sagsøgte anbringende om at risikere omstødelseskrav fra to konkursboer angående den samme betaling - som følge af at betalingerne til sagsøgte angiveligt hidrørte (i det væsentligste) fra »tredjemand« - gøres det gældende, at der ikke foreligger oplysning om sådanne omstødelseskrav over for sagsøgte fra andre konkursboer, og at sagsøgtes anbringende derfor allerede af denne grund må tilsidesættes.”

Hvordan kommer man på nogenlunde sikker (uomstødelig) grund

- Tredjemandsbetalingen foretages fra en ikke koncernforbunden, f.eks. en person og/eller ikke nærstående tredjemand.
- Det fremstår ikke nærliggende, at skyldner eller ledelsen i skyldner kan udøve rådighed over tredjemands midler eller at disse er sammenblandet.
- Kræve erklæring fra skyldner og tredjemand om, at tredjemand ikke har nogen gæld til skyldner (intet modregningsgrundlag) og at tredjemandsbetalingen er ydet alene/øremærket til betaling af kreditors krav.

Geværgreb til sikring af betalingsevne - 1 af 3

- Hvordan kan kurator forbedre chancen for at opnå reel betaling fra den begunstigede efter identifikation af kravet?
- Mulighed for indgivelse af konkursbegæring på grundlag et omtvistet krav, eller foretagelse af arrest, men det er ikke altid en farbar vej, hvis den begunstigede ikke synes at være insolvent eller der ikke kan sandsynliggøres, at muligheden for senere at opnå dækning vil være væsentligt forringet, hvis der ikke foretages arrest.
- Selskabslovens § 115, nr. 5 (bestyrelsen) og § 118, stk. 2 (direktionen) følger det, at ledelsen til enhver tid skal sikre, at selskabets kapitalberedskab er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapital selskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder.
- Selskabslovens § 179, stk. 2, ”et kapital selskabs centrale ledelsesorgan er ansvarlig for, at udlodning af udbytte ikke overstiger, hvad der er forsvarligt under hensyntagen til selskabets økonomiske stilling, herunder at udlodning af udbytte ikke sker til skade for selskabet eller dets kreditorer.”

Geværgreb til sikring af betalingsevne - 2 af 3

Konsekvensen af manglende overholdelse af selskabslovens § 179, stk. 2 følger af selskabslovens § 194, hvorefter at de "uforsvarlige" udbytter skal tilbagebetales med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v., med et tillæg af 2 pct. Kan beløbet ikke inddrives er de, som har medvirket til beslutningen om udbetalingen eller gennemførelsen af denne, herunder ledelsesmedlemmerne, ansvarlig efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Geværgreb til sikring af betalingsevne - 3 af 3

Retspraksis om ledelsesansvar for udlodninger/skævdeling af kreditorer ved omtvistede krav:

U.2006.3050H: Køberen var erstatningsansvarlig over for datterselskabs konkursbo for udlodning af kapitalnedsættelse og udbytte under en verserende retssag mod datterselskabet

U.2007.2128H: Selskabets ledelse kunne ikke grundet indsigelser mod skattekrav se bort fra kravet i forbindelse med afvikling af aktiviteterne og deling af aktiverne til øvrige kreditorer

Vestre Landsrets dom af 7. oktober 2014 i sagen B- 2089-13: Ledelsen vidste eller burde have vidst, at der var en nærliggende risiko for, at SKAT ville fremsætte et moms krav af en sådan størrelse, at beslutningen om udbetaling af udbytte var uforsvarlig under hensyn til Aktieselskabets økonomiske stilling, og dermed ikke var lovlig.

*

Onndag: Brev til ledelsesmedlemmer og revisor med oplysning om krav og forbehold for erstatningsansvar efter selskabslovens § 194

Fordringshavermora ved nægtelse af at modtage betaling?

- Der er ikke pligt til at tilbagekalde en konkursbegæring eller afsagt konkursdekret, selvom skyldneren tilbyder betaling, jf. (bl.a) Sø- og Handelsrettens afgørelse af 8. november 2005 i sagen P-26-04 og FM 2000.105/3
 - Skyldneren har ikke mulighed for deponering efter deponeringslovens regler, idet den manglende betalingsmulighed ikke skyldes fordringshaverens forhold
 - Som udgangspunkt pligt til at modtage betaling og tilbagekalde konkursbegæring ved tilbud om uangribelig tredjemandsbetaling, hvis tredjemandsbetalingen også er uangribelig i relation til tredjemand, f.eks. tredjemand's egne kreditorer eller selskabslovgivningen.
-